

42. Fästmans-köpe.

(F. A. Dalgren.)

Livligt.

A Kaj - sa på Bärge hadd en fäst - man hett' Päl - le, fi -
Bo' fi - li - bö fi - li - bom bom bom. Men Le - na på Uss - ru vill
há en i stäl - le. Fi - lo' fi - lo - bö, fi - lo - bom.

2. Ja' löver, sa Lena, att om du vill
släpp'en,
Si gir ja dej nõ som ska fall' dej på
läppen.
3. Má göre, sa Kajsa, ja' ska allt fundere,
Om tie reksdaler vi kan ackedere.
2. Å jess, da, sa Lena, ä männischa göla,
Så dyr va' föll allri en fästman i vála.
3. Ja' vet int, sa Kajsa, just prise per
stöcke,
Men hällta föll allri kan vare för möcke.
4. Pytt vackert, sa Lena, han ska int' va
skraler,
Den khärn, som betales mä fämm reks-
daler.
5. Dä va e maduse, sa Kajse te prute!
Du vill föll int gi en reksdaler te slute?
6. D'ä ont ätter pänningar, Lena te gnälle
Ja' gir dej mett nättelduksförklä för
Pälle.
7. Får gå da, sa Kajsa, dä löns int' te
strete,
Fast nock vet ja' dä, att dett förklä ä
slete.
8. Men Kajsa mä kläe geck hemmôt ä
flinte
"Den fästman skull männischa gärn fått
för inte."
9. "Å om dä int ällers hadd' blett nõa rá
mä'n
Skull' ja' gitt ett förklä för te ä bli ä
mä'n.